

نقد جشنواره

نقدی بر مستند «پیرمرد دریا»

نوستالژیِ ایشار

علی فرهمند

● مسرور از اثر، قلم راه می‌دهد به شور بصر و آنچه دیده و دریافت کرده و حس خوبی که پذیرفته؛ اما این شغف نه حاصل باروک در هلند و نه شمع‌ی است که «گورچاکف» به دست دارد. انبساط قلم معلول تلاشی است که صاحب اثر به دو چشم پذیرفته و قدم به کوره‌راهی گذاشته بس غریب، بس غم‌بار و بس عاشقانه و ازاین‌روی، تماشای «پیرمرد و دریا» - که چندان هم قوی نیست- لذت‌بخش است. مونتاژ صحنه‌ای از «نوستالژیا»، به فعل ترجمه‌گرها اشاره دارد؛ مانند «آندری گورچاکف» که شمع‌ی روشن را به قصد رستن خود و رستگاری جهان، از سویی به سوی دیگر می‌برد و استعاره‌ای است از آنها که کورسوی امید ی به نشر دارند و شمع کوچک ادبیات را- به هر مشغله‌ای که هست- روشن نگاه داشته‌اند و پهلو می‌زند به کیش مترجمان بزرگ؛ اپتارگری، در همین راستا حضور «کاکسپان هاوزر» - به‌عنوان شخصی که در تلاش برای بیان حرف‌هایش، «زبان» را می‌جوید- فعل ترجمه را به معرض نمایش می‌گذارد؛ چنان «پیل ریگور» که هر انسان را به مثابه یک مترجم در نظر می‌گیرد که ارتباط با دیگری و تلاش برای بیان احوالات، خود نیز نوعی ترجمه است (و در فیلم به آن اشاره شده)؛ اما آنچه موجب گلايه می‌شود در وهله نخست، ایتربودن فیلم و دوم، پرانگنده‌گویی‌هاست. اثر است چون فیلم درباره تاریخ ترجمه است در ایران اما ساعتی بیش نیست و نمی‌بینیم مترجمان بزرگ دیگر را و نمی‌شنویم رنجی که برده‌اند را و نمی‌باییم عشقی که موجب این اپتار می‌شود را. گویی فیلم‌ساز به نمایش مترجمان موردعلاقه‌اش بسنده کرده و اثری از دیگران - بزرگان دیگر- در این مستند پراشساس نیست. باید پذیرفت که ما در جامعه‌ای زندگی‌ه‌ام که «اولیس»اش هنوز ترجمه نشده و «بوگوفسکی»اش کاشف به عمل آمده که پر از ایراد است و چه رمان‌ها که هنوز رنگ ترجمه به خود ندیده، ولی ریش‌سفیدان تالیفی‌اش که تحجر را روشنفکری برمی‌شمارند- نگران از رقابت میان تالیف و ترجمه- روزه سکوت می‌گیرند به هنگام انتشار ترجمه‌ای از نویسنده‌ای فرنگی و ازاین‌روی مترجم یکم و تنهاست و نه دنیا را دارد، نه آخر؛ بنابراین عجیب است وقتی مستندی روانه پرده می‌شود چنان برعاطفه، به‌ذوق، فضادار اما اندک، ناچیز و حتی ناقص؛ یعنی جای درد و رنجی که مترجم متحمل می‌شود در مستندی که حول تاریخ ترجمه می‌گردد، به‌شدت خالی است و به‌جای آن سوآلاتی سی‌ساده‌انگارانه از مثلا بزرگی مانند «دریابندری» پرسیده می‌شود؛ چه شد که «یک گل سرح برای امیلی» را ترجمه کردید؟ و از آن‌طرف مترجم پاسخی سراسرت، اما بی‌کارکرد می‌دهد؛ طوری نشد! در صورتی که اصل مطلب اشکی است که در نیمه‌های اثر از چشمان «جغری» جاری می‌شود، اما تدوین سهل‌انگارانه، بی‌خیال دوربین تلاشگر و خوش‌ذوق شده و به‌راحتی از سوزه‌ای چنان مهم می‌گذرد و مخاطب به درونیات مؤسس انتشارات امیرکبیر ورود پیدا نمی‌کند و چه‌بسا به درونیات هیچ‌یک از آنان، ضمن آنکه در این اثر بسیاری هستند که حضورشان چندان هم مهم نیست و بسیاری که نیستند، انگار که فیلم چیز بزرگی کم دارد و به همین سبب «پیرمرد و دریا» فیلم ناقصی است. تنها از میان آن جمع غایب، یک سؤال شخصی دارم: «منوچهر بدیعی» - آن ستون استوار ترجمه- کجاست در این مستند؟ و البته خیلی‌ها بودند که کاش نبودند و فیلم این‌قدر شلوغ جلوه نمی‌کرد: «مردا و مرید» - اتفاقا در یک قاب و جوان‌ترها که هرچند بالاستعداد و خوش‌طبع اما تنگ کرده بودند جای قدیمی‌ترها را و فیلم بیش از حد پرازدحام بود. شاید حضور همان چند یار دیرین ترجمه: «کاشیگر»، «دریابندری»، «آذرنوش» و چند نفر دیگر برای این مستند یک‌ساعته کافی بود که این‌قدر فیلم‌ساز تشنه ماجراجویی به دنبال حرف‌های متعدد - در لحظاتی- تغییر موضوع نمی‌داد؛ مثلا یک جا‌هایی فیلم می‌رود در بطن آبادان که به نظر می‌رسد در یک مستند یک‌ساعته این حجم از توجه برای آبادانی چنان مهم در آن سال‌ها، جایز نیست. فیلم‌هایی از «منوچهر طبیب»، «خسرو سینیایی» و بعد «گلستان» و به‌تج توضیحاتی درباره اتفاقاتی که در آبادان افتاده لحن فیلم را معشوش کرده است و ناگفته نیز نماند که بخش‌های مربوط به «دریابندری» از قدر تأثیرگذار است - و پیداست که دوربین نیز فریفته این سوزه ناب شده- که ممکن است مخاطب درباره موضوع فیلم به اشتباه بیفتد و چه‌بسا از برابری زمان حرف‌های «دریابندری» و سایرین، اندوهگین شود و این یعنی هرکدام از بخش‌های اثر آن‌قدر ناگفته‌ها دارند که وظیفه فیلم‌ساز بیش از حد سخت بوده و قدم در راه دشواری گذاشته و این به خودی‌خود، قابل تحسین است، ولی متأسفانه این تلاش به بار ننشسته؛ مثلا «مدیا کاشیگر» مرحوم آن‌قدر حرف‌های درستی می‌زند - و آن‌قدر باسواد جلوه می‌کند- که بسیاری مانند من دوست داشتمی‌ماند و بیشتر بگوید و دریغ که دیگر نیست و این افسوسی برای فیلم‌ساز نیز هست. با تمام اینها، «پیرمرد و دریا» لحظاتی دارد دلنشین؛ با تمام کوچک‌بودنش و همین برای یک تجربه، یک مستند ایرانی کافی است و از سر اغلب اِکرانی‌های «هنر و تجربه» هم زیاد است.

گروه هنر: سی‌وششمین جشنواره جهانی فیلم فجر شامگاه ۲۹ فروردین با نمایش فیلم «آسوی ابرها»، ساخته مجید مجیدی، به صورت رسمی آغاز شد و نخستین روز جشنواره، پنجشنبه ۳۰ فروردین، با حضور مردم برگزار شد.

ساعت ۲۱ چهارشنبه، ۲۹ فروردین، فیلم «آنسوی ابرها» ساخته مجید مجیدی در سینما فلسطین به نمایش درآمد و با اکران این اثر، سی‌وششمین جشنواره جهانی فیلم فجر رسماً آغاز شد.

پیش از نمایش این فیلم در مراسمی کوتاه که با حضور رضا میرکرمی، دبیر جشنواره، رضا کیانیان، رئیس کاخ جشنواره، محمد سلواتی‌فرد، قائم‌مقام دبیر، امیر اسفندیاری، معاون بین‌الملل، حبیب رضایی، بازیگر سینما و ... برگزار شد، رضا کیانیان کیک تولد ۱۲۰ سالگی سینمای ایران را برید و برای سینمای ایران آرزوی پیشرفت کرد. پیش از نمایش جدیدترین ساخته مجید مجیدی، رضا کیانیان در یک سخنرانی کوتاه ضمن خوشامدگویی به میهمانان ایرانی و خارجی از زحمات رضا میرکرمی تشکر کرد و گفت: هر شب یک فیلم ایرانی در ساعت ۲۱:۳۰ اکران می‌شود و پس از آن نوبت به بخش فیلم‌های خارجی می‌رسد. امسال فیلم‌های خیلی خوبی در جشنواره داریم و امیدوارم همان‌طور که امشب سالن پر شده، در شب‌های دیگر هم چنین اتفاقی رخ دهد.

تهیه‌کننده فیلم برگمان

تهیه‌کننده فیلم «فانی و الکساندر» اینگمار برگمان با اشاره به حدود ۱۴ سال فعالیتش در پارلمان فنلاند گفت: به طور شخصی نظرم با نظر دولت متفاوت است، اما کسی حق ندارد جلوی فیلم‌سازی مرا بگیرد. یورن دانر - منتقد، تهیه‌کننده و بازیگر فنلاندی - در نشست مطبوعاتی‌ای که صبح جمعه (۳۱ فروردین) در جشنواره جهانی فیلم فجر با حضور اهالی رسانه و رضا میرکرمی و رضا کیانیان (دبیر و رئیس کاخ جشنواره) برگزار شد، با اشاره‌ای به فعالیت‌هایش در حوزه سینما و ادبیات گفت: به‌عنوان نویسنده‌ای که ۷۶ فیلم دارم، می‌گویم: که کارگردانی کار سختی است. ساخت فیلم در اسکاندیناوی نیاز به بودجه دارد و تأمین منابع

هنر

گزارشی از جشنواره بین‌المللی فیلم فجر

از کیک افتتاحیه تا کودکان کار

مالی هم چندان آسان نیست و من اگر بتوانم در آینده منابع مالی لازم را برای ساخت یک فیلم تأمین کنم، فیلمی خواهم ساخت.

دائر یکی از علایقش را نقد سیاست دانست و گفت: فیلم‌هایی که ساخته می‌شوند باید در راستای بیان تجربیات ملل آن کشور باشند. این‌گونه فیلم‌ها باعث کنارتقرن مرزهای میان افراد می‌شوند؛ البته ساخت این فیلم‌ها آسان نیست. ساخت فیلم درباره ایرانی‌ها بسیار مهم است، همان‌طور که فیلم‌سازی درباره مردم اسکاندیناوی اهمیت دارد.

این تهیه‌کننده سینما درباره ساخت فیلم در فنلاند توضیح داد: در این کشور مقداری از بودجه فیلم از طریق حمایت مالی مردم تأمین می‌شود و بخشی هم از طریق تلویزیون. اگر امید حمایت مالی وجود داشته باشد ما می‌توانیم فیلم بسازیم، اما با وجود ۱۰ میلیون نفر جمعیت، امید به این حمایت مالی کمی دشوار است.

تهیه‌کننده فیلم سینمایی «فانی و الکساندر» به کارگردانی برگمان درباره وسواس‌هایی که اینگمار برگمان درباره طراحی صحنه و لباس این فیلم داشته است، گفت: زمانی که من تهیه‌کننده این فیلم شدم هیچ تهیه‌کننده‌ای حاضر به ساخت آن نشده بود. من تهیه آن را پذیرفتم و یک سال زمان برد تا منابع مالی لازم برای ساخت تأمین شود؛ البته این فیلم دو نسخه تلویزیونی و سینمایی

دارد و نسخه سینمایی آن موفق به دریافت جایزه اسکار شد. آقای برگمان نسخه تلویزیونی را بیشتر دوست داشت و من نسخه سینمایی را بیشتر دوست داشتم که این به سلیقه و نگاه شخصی ما بازمی‌گشت.

او با تأکید بر این نکته که به‌عنوان تهیه‌کننده حدود ۸۰ فیلم هیچ‌گاه درباره محتوای اثر حرفی نزده و بیشتر روی بودجه و برنامه تمرکز داشته است، اظهار کرد: برگمان بسیار روی برنامه حساس و دقیق بود.

او در پاسخ به پرسشی درباره تبدیل فیلم‌های ۳۵میلی‌متری به دیجیتال گفت: در فنلاند ۹۷ درصد از فیلم‌ها با حمایت دولت به دیجیتال تبدیل می‌شوند و این کار برای نگهداری از فیلم‌ها بسیار اهمیت دارد. دائر در پایان ضمن آرزوی موفقیت برای فیلم‌سازان ایرانی گفت: امیدوارم که ایرانی‌ها با فیلم‌هایشان بتوانند فرهنگ و آزادی بیانشان را بیشتر بیان کنند.

۱۰ فیلم در دانشگاه‌ها

برنامه نمایش ۱۰ فیلم سینمایی سی‌وششمین جشنواره جهانی فیلم فجر در دانشگاه سینما و تئاتر و دانشگاه صداوسیما اعلام شد.

برنامه نمایش فیلم‌های سینمایی در بخش علمی و دانشگاهی سی‌وششمین جشنواره جهانی فیلم فجر در دانشگاه سینما و تئاتر و دانشگاه صداوسیما اعلام شد.

فیلم‌های سینمایی «داستان یک ازدواج» شنبه؛ اول اردیبهشت، «معدن چی» یکشنبه؛ ۲ اردیبهشت، «سفر» دوشنبه؛ ۳ اردیبهشت، «جایی که سایه‌ها فرومی‌افتند» سه‌شنبه؛ ۴ اردیبهشت و «هم‌دلی» چهارشنبه؛ ۵ اردیبهشت ساعت ۱۶ در دانشگاه سینما و تئاتر روی پرده می‌روند.

برنامه نمایش فیلم‌ها در دانشگاه صداوسیما نیز از ساعت ۱۶ شروع می‌شود و فیلم‌های «بهارن حصص» شنبه؛ اول اردیبهشت، «غرش» یکشنبه؛ ۲ اردیبهشت، «روزی‌روزگاری در نوامبر» دوشنبه؛ ۳ اردیبهشت، «مسیرها» سه‌شنبه؛ ۴ اردیبهشت و «داستان یک ازدواج» چهارشنبه؛ ۵ اردیبهشت در دانشگاه صداوسیما اکران می‌شوند.

شهاب اسفندیاری، مدیر علمی و دانشگاهی سی‌وششمین جشنواره جهانی فیلم فجر است. در این بخش نشست‌ها و کارگاه‌های سینماگران داخلی و خارجی در ۷ دانشگاه تهران، امام صادق، علامه‌طباطبایی، صداوسیما، سوره، هنر و دانشگاه سینما و تئاتر برگزار می‌شود.

کودکان کار

جمعی از کودکان کار با حضور در سینما فلسطین میهمان برنامه‌های سی‌وششمین جشنواره جهانی فیلم فجر شدند.

با هدف تدارک برنامه‌های هنری برای کودکان کار، امسال در جشنواره جهانی فیلم فجر برنامه‌ای در بخش «زنگ هفتم» طراحی شده که بر اساس آن بچه‌های کار برای تماشای فیلم‌های جشنواره به سینما فلسطین می‌روند. پنجشنبه، ۳۰ فروردین، در اولین روز از برگزاری سی‌وششمین جشنواره جهانی فیلم فجر، جمعی از کودکان کار برای تماشای فیلم «۱۵۰ میلی‌گرم»، ساخته امانوئل بروکو، محصول کشور فرانسه به سینما فلسطین رفتند.

فیلم «۱۵۰ میلی‌گرم» داستان یک پزشک را روایت می‌کند که در بیمارستانی در برست فرانسه، رابطه‌ای مستقیم بین مرگ مشکوک چند نفر و یک داروی معتبر کشف می‌کند. او به‌تنباهی برای کشف حقیقت می‌جنگد. برنامه‌های باشگاه جشنواره جهانی فیلم فجر در سینما فلسطین و پردیس چارسو برگزار می‌شوند.

فیلم «۱۵۰ میلی‌گرم» داستان یک پزشک را روایت می‌کند که در بیمارستانی در برست فرانسه، رابطه‌ای مستقیم بین مرگ مشکوک چند نفر و یک داروی معتبر کشف می‌کند. او به‌تنباهی برای کشف حقیقت می‌جنگد. برنامه‌های باشگاه جشنواره جهانی فیلم فجر در سینما فلسطین و پردیس چارسو برگزار می‌شوند.

خودتان از مسئولیت و حسی را که می‌خواهید انتقال دهید، داشته باشید».

پریپینایی درباره روندی که برای یادگیری تدوین طی کرده است، گفت: «من زیر نگاه سخت و صبور اورسن ولز تدوین را یاد گرفتم و بعد بر ناراردو برتولوچی آشنا شدم که هم سن و سال من بود. او برخلاف اورسن ولز مدام می‌خواست قاعده‌های فرمی سینما را بشکند و دنبال جریان‌های نو برود و مدام به من می‌گفت باید جسارت کنیم، جسارت کنیم».

نازنین مفخم هم در ادامه با اشاره به این مطلب که نباید از روایت در تدوین غفلت کنیم، گفت: «تدوینگر باید قصه زیاد بخواند، روایت‌های گوناگون را بشنود تا جایی که در او این موضوع نهادهی شود و در انسجام‌دادن روایت دچار مشکل نشود».

مفخم داشتن دیدگاه سیاسی و اجتماعی را یکی دیگر از شاخه‌های لازم برای تدوین یک فیلم برشمرد و ادامه داد: «شما به‌عنوان یک تدوینگر باید نگاه اجتماعی و سیاسی داشته باشید وگرنه کاری که انجام می‌دهید، همدند نیست و ببینند که آه آمده تا با دیدگاه شما و نحوه تفکرتان درباره این موضوع آشنا شود، سردرگم می‌کنید».

هایده صفی‌یاری هم جست‌وجوی صرف منطق را در تدوین راه خطایی دانست و گفت: «تنها نباید به دنبال دودوتا چهارتاکردن باشید، گاه لازم است احساس خودتان را دنبال کنید و برای همین باید حس و شناخت زیبایی‌شناسی‌تان را تقویت کنید».

خودتان از مسئولیت و حسی را که می‌خواهید انتقال دهید، داشته باشید».

پریپینایی درباره روندی که برای یادگیری تدوین طی کرده است، گفت: «من زیر نگاه سخت و صبور اورسن ولز تدوین را یاد گرفتم و بعد بر ناراردو برتولوچی آشنا شدم که هم سن و سال من بود. او برخلاف اورسن ولز مدام می‌خواست قاعده‌های فرمی سینما را بشکند و دنبال جریان‌های نو برود و مدام به من می‌گفت باید جسارت کنیم، جسارت کنیم».

نازنین مفخم هم در ادامه با اشاره به این مطلب که نباید از روایت در تدوین غفلت کنیم، گفت: «تدوینگر باید قصه زیاد بخواند، روایت‌های گوناگون را بشنود تا جایی که در او این موضوع نهادهی شود و در انسجام‌دادن روایت دچار مشکل نشود».

مفخم داشتن دیدگاه سیاسی و اجتماعی را یکی دیگر از شاخه‌های لازم برای تدوین یک فیلم برشمرد و ادامه داد: «شما به‌عنوان یک تدوینگر باید نگاه اجتماعی و سیاسی داشته باشید وگرنه کاری که انجام می‌دهید، همدند نیست و ببینند که آه آمده تا با دیدگاه شما و نحوه تفکرتان درباره این موضوع آشنا شود، سردرگم می‌کنید».

هایده صفی‌یاری هم جست‌وجوی صرف منطق را در تدوین راه خطایی دانست و گفت: «تنها نباید به دنبال دودوتا چهارتاکردن باشید، گاه لازم است احساس خودتان را دنبال کنید و برای همین باید حس و شناخت زیبایی‌شناسی‌تان را تقویت کنید».

خودتان از مسئولیت و حسی را که می‌خواهید انتقال دهید، داشته باشید».

پریپینایی درباره روندی که برای یادگیری تدوین طی کرده است، گفت: «من زیر نگاه سخت و صبور اورسن ولز تدوین را یاد گرفتم و بعد بر ناراردو برتولوچی آشنا شدم که هم سن و سال من بود. او برخلاف اورسن ولز مدام می‌خواست قاعده‌های فرمی سینما را بشکند و دنبال جریان‌های نو برود و مدام به من می‌گفت باید جسارت کنیم، جسارت کنیم».

نازنین مفخم هم در ادامه با اشاره به این مطلب که نباید از روایت در تدوین غفلت کنیم، گفت: «تدوینگر باید قصه زیاد بخواند، روایت‌های گوناگون را بشنود تا جایی که در او این موضوع نهادهی شود و در انسجام‌دادن روایت دچار مشکل نشود».

مفخم داشتن دیدگاه سیاسی و اجتماعی را یکی دیگر از شاخه‌های لازم برای تدوین یک فیلم برشمرد و ادامه داد: «شما به‌عنوان یک تدوینگر باید نگاه اجتماعی و سیاسی داشته باشید وگرنه کاری که انجام می‌دهید، همدند نیست و ببینند که آه آمده تا با دیدگاه شما و نحوه تفکرتان درباره این موضوع آشنا شود، سردرگم می‌کنید».

هایده صفی‌یاری هم جست‌وجوی صرف منطق را در تدوین راه خطایی دانست و گفت: «تنها نباید به دنبال دودوتا چهارتاکردن باشید، گاه لازم است احساس خودتان را دنبال کنید و برای همین باید حس و شناخت زیبایی‌شناسی‌تان را تقویت کنید».

خودتان از مسئولیت و حسی را که می‌خواهید انتقال دهید، داشته باشید».

پریپینایی درباره روندی که برای یادگیری تدوین طی کرده است، گفت: «من زیر نگاه سخت و صبور اورسن ولز تدوین را یاد گرفتم و بعد بر ناراردو برتولوچی آشنا شدم که هم سن و سال من بود. او برخلاف اورسن ولز مدام می‌خواست قاعده‌های فرمی سینما را بشکند و دنبال جریان‌های نو برود و مدام به من می‌گفت باید جسارت کنیم، جسارت کنیم».

نازنین مفخم هم در ادامه با اشاره به این مطلب که نباید از روایت در تدوین غفلت کنیم، گفت: «تدوینگر باید قصه زیاد بخواند، روایت‌های گوناگون را بشنود تا جایی که در او این موضوع نهادهی شود و در انسجام‌دادن روایت دچار مشکل نشود».

مفخم داشتن دیدگاه سیاسی و اجتماعی را یکی دیگر از شاخه‌های لازم برای تدوین یک فیلم برشمرد و ادامه داد: «شما به‌عنوان یک تدوینگر باید نگاه اجتماعی و سیاسی داشته باشید وگرنه کاری که انجام می‌دهید، همدند نیست و ببینند که آه آمده تا با دیدگاه شما و نحوه تفکرتان درباره این موضوع آشنا شود، سردرگم می‌کنید».

هایده صفی‌یاری هم جست‌وجوی صرف منطق را در تدوین راه خطایی دانست و گفت: «تنها نباید به دنبال دودوتا چهارتاکردن باشید، گاه لازم است احساس خودتان را دنبال کنید و برای همین باید حس و شناخت زیبایی‌شناسی‌تان را تقویت کنید».

خودتان از مسئولیت و حسی را که می‌خواهید انتقال دهید، داشته باشید».

پریپینایی درباره روندی که برای یادگیری تدوین طی کرده است، گفت: «من زیر نگاه سخت و صبور اورسن ولز تدوین را یاد گرفتم و بعد بر ناراردو برتولوچی آشنا شدم که هم سن و سال من بود. او برخلاف اورسن ولز مدام می‌خواست قاعده‌های فرمی سینما را بشکند و دنبال جریان‌های نو برود و مدام به من می‌گفت باید جسارت کنیم، جسارت کنیم».

نازنین مفخم هم در ادامه با اشاره به این مطلب که نباید از روایت در تدوین غفلت کنیم، گفت: «تدوینگر باید قصه زیاد بخواند، روایت‌های گوناگون را بشنود تا جایی که در او این موضوع نهادهی شود و در انسجام‌دادن روایت دچار مشکل نشود».

مفخم داشتن دیدگاه سیاسی و اجتماعی را یکی دیگر از شاخه‌های لازم برای تدوین یک فیلم برشمرد و ادامه داد: «شما به‌عنوان یک تدوینگر باید نگاه اجتماعی و سیاسی داشته باشید وگرنه کاری که انجام می‌دهید، همدند نیست و ببینند که آه آمده تا با دیدگاه شما و نحوه تفکرتان درباره این موضوع آشنا شود، سردرگم می‌کنید».

هایده صفی‌یاری هم جست‌وجوی صرف منطق را در تدوین راه خطایی دانست و گفت: «تنها نباید به دنبال دودوتا چهارتاکردن باشید، گاه لازم است احساس خودتان را دنبال کنید و برای همین باید حس و شناخت زیبایی‌شناسی‌تان را تقویت کنید».

خودتان از مسئولیت و حسی را که می‌خواهید انتقال دهید، داشته باشید».

پریپینایی درباره روندی که برای یادگیری تدوین طی کرده است، گفت: «من زیر نگاه سخت و صبور اورسن ولز تدوین را یاد گرفتم و بعد بر ناراردو برتولوچی آشنا شدم که هم سن و سال من بود. او برخلاف اورسن ولز مدام می‌خواست قاعده‌های فرمی سینما را بشکند و دنبال جریان‌های نو برود و مدام به من می‌گفت باید جسارت کنیم، جسارت کنیم».

نازنین مفخم هم در ادامه با اشاره به این مطلب که نباید از روایت در تدوین غفلت کنیم، گفت: «تدوینگر باید قصه زیاد بخواند، روایت‌های گوناگون را بشنود تا جایی که در او این موضوع نهادهی شود و در انسجام‌دادن روایت دچار مشکل نشود».

مفخم داشتن دیدگاه سیاسی و اجتماعی را یکی دیگر از شاخه‌های لازم برای تدوین یک فیلم برشمرد و ادامه داد: «شما به‌عنوان یک تدوینگر باید نگاه اجتماعی و سیاسی داشته باشید وگرنه کاری که انجام می‌دهید، همدند نیست و ببینند که آه آمده تا با دیدگاه شما و نحوه تفکرتان درباره این موضوع آشنا شود، سردرگم می‌کنید».

هایده صفی‌یاری هم جست‌وجوی صرف منطق را در تدوین راه خطایی دانست و گفت: «تنها نباید به دنبال دودوتا چهارتاکردن باشید، گاه لازم است احساس خودتان را دنبال کنید و برای همین باید حس و شناخت زیبایی‌شناسی‌تان را تقویت کنید».

خودتان از مسئولیت و حسی را که می‌خواهید انتقال دهید، داشته باشید».

پریپینایی درباره روندی که برای یادگیری تدوین طی کرده است، گفت: «من زیر نگاه سخت و صبور اورسن ولز تدوین را یاد گرفتم و بعد بر ناراردو برتولوچی آشنا شدم که هم سن و سال من بود. او برخلاف اورسن ولز مدام می‌خواست قاعده‌های فرمی سینما را بشکند و دنبال جریان‌های نو برود و مدام به من می‌گفت باید جسارت کنیم، جسارت کنیم».

نازنین مفخم هم در ادامه با اشاره به این مطلب که نباید از روایت در تدوین غفلت کنیم، گفت: «تدوینگر باید قصه زیاد بخواند، روایت‌های گوناگون را بشنود تا جایی که در او این موضوع نهادهی شود و در انسجام‌دادن روایت دچار مشکل نشود».

مفخم داشتن دیدگاه سیاسی و اجتماعی را یکی دیگر از شاخه‌های لازم برای تدوین یک فیلم برشمرد و ادامه داد: «شما به‌عنوان یک تدوینگر باید نگاه اجتماعی و سیاسی داشته باشید وگرنه کاری که انجام می‌دهید، همدند نیست و ببینند که آه آمده تا با دیدگاه شما و نحوه تفکرتان درباره این موضوع آشنا شود، سردرگم می‌کنید».

هایده صفی‌یاری هم جست‌وجوی صرف منطق را در تدوین راه خطایی دانست و گفت: «تنها نباید به دنبال دودوتا چهارتاکردن باشید، گاه لازم است احساس خودتان را دنبال کنید و برای همین باید حس و شناخت زیبایی‌شناسی‌تان را تقویت کنید».

خودتان از مسئولیت و حسی را که می‌خواهید انتقال دهید، داشته باشید».

پریپینایی درباره روندی که برای یادگیری تدوین طی کرده است، گفت: «من زیر نگاه سخت و صبور اورسن ولز تدوین را یاد گرفتم و بعد بر ناراردو برتولوچی آشنا شدم که هم سن و سال من بود. او برخلاف اورسن ولز مدام می‌خواست قاعده‌های فرمی سینما را بشکند و دنبال جریان‌های نو برود و مدام به من می‌گفت باید جسارت کنیم، جسارت کنیم».

نازنین مفخم هم در ادامه با اشاره به این مطلب که نباید از روایت در تدوین غفلت کنیم، گفت: «تدوینگر باید قصه زیاد بخواند، روایت‌های گوناگون را بشنود تا جایی که در او این موضوع نهادهی شود و در انسجام‌دادن روایت دچار مشکل نشود».

مفخم داشتن دیدگاه سیاسی و اجتماعی را یکی دیگر از شاخه‌های لازم برای تدوین یک فیلم برشمرد و ادامه داد: «شما به‌عنوان یک تدوینگر باید نگاه اجتماعی و سیاسی داشته باشید وگرنه کاری که انجام می‌دهید، همدند نیست و ببینند که آه آمده تا با دیدگاه شما و نحوه تفکرتان درباره این موضوع آشنا شود، سردرگم می‌کنید».

هایده صفی‌یاری هم جست‌وجوی صرف منطق را در تدوین راه خطایی دانست و گفت: «تنها نباید به دنبال دودوتا چهارتاکردن باشید، گاه لازم است احساس خودتان را دنبال کنید و برای همین باید حس و شناخت زیبایی‌شناسی‌تان را تقویت کنید».

خودتان از مسئولیت و حسی را که می‌خواهید انتقال دهید، داشته باشید».

پریپینایی درباره روندی که برای یادگیری تدوین طی کرده است، گفت: «من زیر نگاه سخت و صبور اورسن ولز تدوین را یاد گرفتم و بعد بر ناراردو برتولوچی آشنا شدم که هم سن و سال من بود. او برخلاف اورسن ولز مدام می‌خواست قاعده‌های فرمی سینما را بشکند و دنبال جریان‌های نو برود و مدام به من می‌گفت باید جسارت کنیم، جسارت کنیم».

نازنین مفخم هم در ادامه با اشاره به این مطلب که نباید از روایت در تدوین غفلت کنیم، گفت: «تدوینگر باید قصه زیاد بخواند، روایت‌های گوناگون را بشنود تا جایی که در او این موضوع نهادهی شود و در انسجام‌دادن روایت دچار مشکل نشود».

مفخم داشتن دیدگاه سیاسی و اجتماعی را یکی دیگر از شاخه‌های لازم برای تدوین یک فیلم برشمرد و ادامه داد: «شما به‌عنوان یک تدوینگر باید نگاه اجتماعی و سیاسی داشته باشید وگرنه کاری که انجام می‌دهید، همدند نیست و ببینند که آه آمده تا با دیدگاه شما و نحوه تفکرتان درباره این موضوع آشنا شود، سردرگم می‌کنید».

هایده صفی‌یاری هم جست‌وجوی صرف منطق را در تدوین راه خطایی دانست و گفت: «تنها نباید به دنبال دودوتا چهارتاکردن باشید، گاه لازم است احساس خودتان را دنبال کنید و برای همین باید حس و شناخت زیبایی‌شناسی‌تان را تقویت کنید».

خودتان از مسئولیت و حسی را که می‌خواهید انتقال دهید، داشته باشید».

پریپینایی درباره روندی که برای یادگیری تدوین طی کرده است، گفت: «من زیر نگاه سخت و صبور اورسن ولز تدوین را یاد گرفتم و بعد بر ناراردو برتولوچی آشنا شدم که هم سن و سال من بود. او برخلاف اورسن ولز مدام می‌خواست قاعده‌های فرمی سینما را بشکند و دنبال جریان‌های نو برود و مدام به من می‌گفت باید جسارت کنیم، جسارت کنیم».

نازنین مفخم هم در ادامه با اشاره به این مطلب که نباید از روایت در تدوین غفلت کنیم، گفت: «تدوینگر باید قصه زیاد بخواند، روایت‌های گوناگون را بشنود تا جایی که در او این موضوع نهادهی شود و در انسجام‌دادن روایت دچار مشکل نشود».

مفخم داشتن دیدگاه سیاسی و اجتماعی را یکی دیگر از شاخه‌های لازم برای تدوین یک فیلم برشمرد و ادامه داد: «شما به‌عنوان یک تدوینگر باید نگاه اجتماعی و سیاسی داشته باشید وگرنه کاری که انجام می‌دهید، همدند نیست و ببینند که آه آمده تا با دیدگاه شما و نحوه تفکرتان درباره این موضوع آشنا شود، سردرگم می‌کنید».

هایده صفی‌یاری هم جست‌وجوی صرف منطق را در تدوین راه خطایی دانست و گفت: «تنها نباید به دنبال دودوتا چهارتاکردن باشید، گاه لازم است احساس خودتان را دنبال کنید و برای همین باید حس و شناخت زیبایی‌شناسی‌تان را تقویت کنید».

خودتان از مسئولیت و حسی را که می‌خواهید انتقال دهید، داشته باشید».

پریپینایی درباره روندی که برای یادگیری تدوین طی کرده است، گفت: «من زیر نگاه سخت و صبور اورسن ولز تدوین را یاد گرفتم و بعد بر ناراردو برتولوچی آشنا شدم که هم سن و سال من بود. او برخلاف اورسن ولز مدام می‌خواست قاعده‌های فرمی سینما را بشکند و دنبال جریان‌های نو برود و مدام به من می‌گفت باید جسارت کنیم، جسارت کنیم».

نازنین مفخم هم در ادامه با اشاره به این مطلب که نباید از روایت در تدوین غفلت کنیم، گفت: «تدوینگر باید قصه زیاد بخواند، روایت‌های گوناگون را بشنود تا جایی که در او این موضوع نهادهی شود و در انسجام‌دادن روایت دچار مشکل نشود».

مفخم داشتن دیدگاه سیاسی و اجتماعی را یکی دیگر از شاخه‌های لازم برای تدوین یک فیلم برشمرد و ادامه داد: «شما به‌عنوان یک تدوینگر باید نگاه اجتماعی و سیاسی داشته باشید وگرنه کاری که انجام می‌دهید، همدند نیست و ببینند که آه آمده تا با دیدگاه شما و نحوه تفکرتان درباره این موضوع آشنا شود، سردرگم می‌کنید».

هایده صفی‌یاری هم جست‌وجوی صرف منطق را در تدوین راه خطایی دانست و گفت: «تنها نباید به دنبال دودوتا چهارتاکردن باشید، گاه لازم است احساس خودتان را دنبال کنید و برای همین باید حس و شناخت زیبایی‌شناسی‌تان را تقویت کنید».

خودتان از مسئولیت و حسی را که می‌خواهید انتقال دهید، داشته باشید».

پریپینایی درباره روندی که برای یادگیری تدوین طی کرده است، گفت: «من زیر نگاه سخت و صبور اورسن ولز تدوین را یاد گرفتم و بعد بر ناراردو برتولوچی آشنا شدم که هم سن و سال من بود. او برخلاف اورسن ولز مدام می‌خواست قاعده‌های فرمی سینما را بشکند و دنبال جریان‌های نو برود و مدام به من می‌گفت باید جسارت کنیم، جسارت کنیم».

نازنین مفخم هم در ادامه با اشاره به این مطلب که نباید از روایت در تدوین غفلت کنیم، گفت: «تدوینگر باید قصه زیاد بخواند، روایت‌های گوناگون را بشنود تا جایی که در او این موضوع نهادهی شود و در انسجام‌دادن روایت دچار مشکل نشود».

مفخم داشتن دیدگاه سیاسی و اجتماعی را یکی دیگر از شاخه‌های لازم برای تدوین یک فیلم برشمرد و ادامه داد: «شما به‌عنوان یک تدوینگر باید نگاه اجتماعی و سیاسی داشته باشید وگرنه کاری که انجام می‌دهید، همدند نیست و ببینند که آه آمده تا با دیدگاه شما و نحوه تفکرتان درباره این موضوع آشنا شود، سردرگم می‌کنید».

هایده صفی‌یاری هم جست‌وجوی صرف منطق را در تدوین راه خطایی دانست و گفت: «تنها نباید به دنبال دودوتا چهارتاکردن باشید، گاه لازم است احساس خودتان را دنبال کنید و برای همین باید حس و شناخت زیبایی‌شناسی‌تان را تقویت کنید».

خودتان از مسئولیت و حسی را که می‌خواهید انتقال دهید، داشته باشید».

پریپینایی درباره روندی که برای یادگیری تدوین طی کرده است، گفت: «من زیر نگاه سخت و صبور اورسن ولز تدوین را یاد گرفتم و بعد بر ناراردو برتولوچی آشنا شدم که هم سن و سال من بود. او برخلاف اورسن ولز مدام می‌خواست قاعده‌های فرمی سینما را بشکند و دنبال جریان‌های نو برود و مدام به من می‌گفت باید جسارت کنیم، جسارت کنیم».

نازنین مفخم هم در ادامه با اشاره به این مطلب که نباید از روایت در تدوین غفلت کنیم، گفت: «تدوینگر باید قصه زیاد بخواند، روایت‌های گوناگون را بشنود تا جایی که در او این موضوع نهادهی شود و در انسجام‌دادن روایت دچار مشکل نشود».

مفخم داشتن دیدگاه سیاسی و اجتماعی را یکی دیگر از شاخه‌های لازم برای تدوین یک فیلم برشمرد و ادامه داد: «شما به‌عنوان یک تدوینگر باید نگاه اجتماعی و سیاسی داشته باشید وگرنه کاری که انجام می‌دهید، همدند نیست و ببینند که آه آمده تا با دیدگاه شما و نحوه تفکرتان درباره این موضوع آشنا شود، سردرگم می‌کنید».

هایده صفی‌یاری هم جست‌وجوی صرف منطق را در تدوین راه خطایی دانست و گفت: «تنها نباید به دنبال دودوتا چهارتاکردن باشید، گاه لازم است احساس خودتان را دنبال کنید و برای همین باید حس و شناخت زیبایی‌شناسی‌تان را تقویت کنید».

خودتان از مسئولیت و حسی را که می‌خواهید انتقال دهید، داشته باشید».

پریپینایی درباره روندی که برای یادگیری تدوین طی کرده است، گفت: «من زیر نگاه سخت و صبور اورسن ولز تدوین را یاد گرفتم و بعد بر ناراردو برتولوچی آشنا شدم که هم سن و سال من بود. او برخلاف اورسن ولز مدام می‌خواست قاعده‌های فرمی